

« دعای توبه »

از دعا‌های امام علیه السلام برای درخواست عفو و گذشت از خدای تعالی است:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاکْسِرْ شَهْوَتِيْ عَنْ كُلِّ مَحْرَمٍ

بار خدایا، بر محمد و خاندان او درود بفرست و سورت شهوت مرا چون به حرام نزدیک می شوم بشکن

وَازُوْ حِرْصِيْ عَنْ كُلِّ مَآثِمٍ وَامْنَعِنِيْ عَنْ اَذٰی كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ وَ مُسْلِمٍ وَ مُسْلِمَةٍ

و چنان کن که آزمند ارتکاب هیچ گناهی نشوم. بار خدایا مرا از آزرده شدن هر مرد و زن مؤمن و هر مرد و زن مسلمان بازدار

اَللّٰهُمَّ وَ اَيُّمَا عَبْدٍ نَّالَ مِنْنِيْ مَا حَظَرْتَ عَلَيْهِ وَ اَنْتَ هَكَ مِنْنِيْ مَا حَجَزْتَ عَلَيْهِ فَمَضٰى بِظُلَامَتِيْ مَيِّتًا
اَوْ حَصَلَتْ لِيْ قَبْلَهُ حَيًّا فَاعْفِرْ لَهُ مَا اَلَمَّ بِهِ مِنْنِيْ

بار خدایا، هر بنده ای که درباره من مرتکب عملی شده که تو آن را نهی کرده ای، یا در آنچه تو منع فرموده ای پرده حرمت من دریده، و اینکه که حق مرا ضایع کرده در گذشته، یا هنوز زنده است و حقی از من برگردن اوست، او را در این ستمی که بر من روا داشته و اکنون گریبانگیر اوست
بیامرز،

وَ اعْفُ لَهُ عَمَّا اَدْبَرَ بِهِ عَنِّيْ وَ لَا تَقْفُهُ عَلٰی مَا ارْتَكَبَ فِيَّ وَ لَا تَكْشِفْهُ عَمَّا اكْتَسَبَ بِيْ

و در حقی که از من تباه کرده عفو نمای. بار خدایا، اگر در حق من خلافتی به جای آورده است، او را سرزنش مکن. اگر به سبب آزار من گناهی بر اوست، او را رسوا مساز

وَ اجْعَلْ مَا سَمَحْتُ بِهِ مِنَ الْعَفْوِ عَنْهُمْ وَ تَبَرَّعْتُ بِهِ مِنَ الصَّدَقَةِ عَلَيْهِمْ اَزْكَى صَدَقَاتِ الْمُتَصَدِّقِيْنَ وَ اَعْلٰی صِلَاتِ الْمُتَقَرَّبِيْنَ

ای خداوند، این عفو و گذشت مرا و این صدقه ای را که به آنان ارزانی داشته ام پاک ترین صدقه بخشنندگان و برتر از هر صله و عطیه ای قرار ده که برای تقرب جستن به تو ارزانی شده اس

وَ عَوِّضْنِيْ مِنْ عَفْوِيْ عَنْهُمْ عَفْوَكَ وَ مِنْ دُعَائِيْ لَهُمْ رَحْمَتَكَ حَتّٰى يَسْعَدَ كُلُّ وَاحِدٍ مِّنَّا بِفَضْلِكَ وَ يَنْجُوْ كُلُّ مِّنَّا بِمَنَّكَ

آن سان که من از آنان در گذشته ام، تو نیز از من در گذر و آن سان که من در حق آنان دعای خیر کرده ام تو نیز رحمت خود از من دریغ مدار، تا هم من و هم ایشان به برکت فضل و احسان تو به سعادت رسیم و رهایی یابیم

اَللّٰهُمَّ وَ اَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ اَدْرَكَهُ مَنِيْ دَرَكٌ اَوْ مَسَّهُ مِنْ نَّاحِيَّتِيْ اَذَى اَوْ لَحِقَهُ بِيْ اَوْ
بِسَبَبِيْ ظُلْمٌ فَقْتُهُ بِحَقِّهِ اَوْ سَبَقْتُهُ بِمَظْلَمَتِهِ

بار خدایا، هر بنده ای از بندگانت که از من به او آسیبی رسیده یا از من آزاری دیده یا به سبب من ستمی بر او شده و من حقش را ضایع کرده ام یا مانع دادخواهی او شده ام،

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اَرْضِهِ عَنِّيْ مِنْ وَجْدِكَ وَ اَوْفِهِ حَقَّهُ مِنْ عِنْدِكَ

پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و به بزرگواری و بخشندگی خویش از من خشنودش گردان و از خزانه کرمات حقش ادا فرما

ثُمَّ قِنِيْ مَا يُوْجِبُ لَهُ حُكْمُكَ وَ خَلِّصْنِيْ مِمَّا يَحْكُمُ بِهِ عَدْلُكَ فَاِنْ قُوَّتِيْ لَا تَسْتَقِلُّ بِنِقْمَتِكَ وَ
اِنْ طَاقَتِيْ لَا تَنْهَضُ بِسَخَطِكَ

آنگاه مرا از کیفری که به موجب حکم تو مستوجب آنم در امان آر و از عقوبتی که به مقتضای عدل توست رهایی بخش، زیرا که مرا نیروی تحمل خشم و انتقام تو نیست و تاب و توان من غضب تو را بر نمی تابد،

فَاِنَّكَ اِنْ تُكَافِنِيْ بِالْحَقِّ تُهْلِكْنِيْ وَ اِلَّا تَغَمَّدْنِيْ بِرَحْمَتِكَ تُوبِقْنِيْ

که اگر به مقتضای استحقاق من جزایم دهی هلاکم ساخته ای و اگر جامه رحمت خود بر من نپوشانی تباهم کرده ای

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَوْهِبُكَ - يَا اِلٰهِيْ - مَا لَا يَنْقُصُكَ بَذْلُهُ وَ اَسْتَحْمِلُكَ مَا لَا يَبْهَظُكَ حَمْلُهُ

ای خداوند من، از تو چیزی را می طلبم که عطای آن از تو هیچ نکاهد و برگرفتن باری را در خواست می کنم که بر تو گران نمی آید

اَسْتَوْهِبُكَ - يَا اِلٰهِيْ - نَفْسِيْ اَلَّتِيْ لَمْ تَخْلُقْهَا لِتَمْتَنِعَ بِهَا مِنْ سُوءٍ اَوْ لِتَطْرُقَ بِهَا اِلَى نَفْعٍ

از تو می طلبم بخشایش نفسم را، نفسی که او را نیافریدی تا از خود، زبانی را دور سازی یا به سودی دست یابی،

وَ لَكِنْ اَنْشَأْتُهَا اِثْبَاتًا لِّقُدْرَتِكَ عَلَى مِثْلِهَا وَ اَحْتِجَاجًا بِهَا عَلَى شَكْلِهَا

بلکه او را آفریده ای تا قدرت خویش در آفرینش چنان چیزها به اثبات رسانی و آن را دلیل توانایی خود بر خلقت همانند آن قرار دهی

وَاسْتَحْمِلْكَ مِنْ ذُنُوبِي مَا قَدْ بَهْظَنِي حَمْلُهُ وَاسْتَعِينُ بِكَ عَلَى مَا قَدْ فَدَحَنِي ثِقْلُهُ

بار خدایا، از تومی خواهم که بار گناه من برگیری، که سخت گرانبارم ساخته. از تو در تحمل بار گرانی که از پایم در آورده است یاری می جویم

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِنَفْسِي عَلَى ظُلْمِهَا نَفْسِي وَوَكِّلْ رَحْمَتَكَ بِاحْتِمَالِ إِصْرِي
فَكَمْ قَدْ لَحِقَتْ رَحْمَتُكَ بِالْمُسِيئِينَ وَكَمْ قَدْ شَمِلَ عَفْوُكَ الظَّالِمِينَ

پس بر محمد و خاندان او درود بفرست و مرا که بر خود ستم کرده ام عفو کن و رحمت خود بر گمار تا سبکبارم سازد. چه بسا رحمت تو گناهکاران را رسد و چه بسا ستمکاران که مشمول عفو تو گردند

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي أُسْوَةً مَنْ قَدْ أَنَهَضَتْهُ بِتَجَاوُزِكَ عَنْ مَصَارِعِ الْخَاطِئِينَ

پس بر محمد و خاندان او درود بفرست و مرا سر دسته کسانی قرار ده که از گناهانشان گذشته ای و از گودالی که خطاکاران در آن سرنگون شوند بیرون آورده ای

وَ خَلَّصَتْهُ بِتَوْفِيقِكَ مِنْ وَرَطَاتِ الْمُجْرِمِينَ فَأَصْبَحَ طَلِيقَ عَفْوِكَ مِنْ إِسَارِ سُخْطِكَ وَ عَتِيقَ
صُنْعِكَ مِنْ وَثَاقِ عَدْلِكَ

و به توفیق خود از ورطه هلاکت مجرمان خلاصی داده ای، تا آزاد کرده عفو تو از بند اسارت سخط تو گشتند و رهایی یافته احسان تو از زندان عدالت تو شدند

إِنَّكَ إِنْ تَفَعَّلَ ذَلِكَ - يَا إِلَهِي - تَفَعَّلَهُ بِمَنْ لَا يَجِدُ اسْتِحْقَاقَ عُقُوبَتِكَ وَلَا يَبْرِيءُ نَفْسَهُ مِنْ
اسْتِجَابِ نَقْمَتِكَ

ای خدای من، اگر با من چنین کنی، این لطف و رحمت در حق کسی کرده ای که خود منکر آن نیست که مستحق عقوبت توست، و خویشتن مبرا نمی داند که سزاوار خشم توست

تَفَعَّلَ ذَلِكَ - يَا إِلَهِي - بِمَنْ خَوْفُهُ مِنْكَ أَكْثَرُ مِنْ طَمَعِهِ فِيكَ وَبِمَنْ يَأْسُهُ مِنَ النَّجَاةِ أَوْ كَدُ
مِنْ رَجَائِهِ لِلْخَلَاصِ

ای خدای من، اگر با من چنین کنی، این لطف و رحمت در حق کسی است که بیمش از تو از آزمندیش در رحمت تو بیش است و نومیدش از رهایی، استوارتر از امیدش به رهایی است

لَا أَنْ يَكُونَ يَأْسُهُ قُتُوطاً أَوْ أَنْ يَكُونَ طَمَعُهُ اغْتِرَاراً بَلْ لِقَلَّةِ حَسَنَاتِهِ بَيْنَ سَيِّئَاتِهِ وَ ضَعْفِ حُجَجِهِ فِي جَمِيعِ تَبَعَاتِهِ

نه چنان است که نومیدیش، نومیدی از رحمت تو باشد، یا امیدش از آن روست که می خواهد خود را به رحمت تو بفریبد، بلکه به سبب قلت حسنات اوست در برابر کثرت سیئاتش و ضعف حجت اوست در دادگاه داوری تو

فَأَمَّا أَنْتَ - يَا إِلَهِي - فَأَهْلٌ أَنْ لَا يَغْتَرَّ بِكَ الصَّدِيقُونَ وَلَا يَيَّأَسَ مِنْكَ الْمُجْرِمُونَ

اما تو ای خدای من، شایسته ای که صدیقان به رحمت تو مغرور نشوند و مجرمان از رحمت تو نومید نگردند،

لِأَنَّكَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يَمْنَعُ أَحَدًا فَضْلَهُ وَلَا يَسْتَقْصِي مِنْ أَحَدٍ حَقَّهُ

که تو آن پروردگار بزرگ هستی که فضل خود از کسی باز نداری و در گرفتن حق خود از دیگران سخت نگیری

تَعَالَى ذِكْرُكَ عَنِ الْمَذْكُورِينَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ عَنِ الْمُنْسُوبِينَ وَ فَشَتْ نِعْمَتُكَ فِي جَمِيعِ الْمَخْلُوقِينَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

یاد تو از هر چه در یاد آید، برتر است و نام تو مقدس تر از آن است که مردمان بر خود نهند. نعمت تو در میان همه آفریدگانت پراکنده است

بار خدایا، بر محمد و خاندان او درود بفرست و سورت شهوت مرا چون به حرام نزدیک می شوم بشکن

وَ اَزُو حِرْصِي عَنْ كُلِّ مَأْتَمٍ وَ اَمْنَعْنِي عَنْ أَذَى كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ وَ مُسْلِمٍ وَ مُسْلِمَةٍ

و چنان کن که آزمند ارتکاب هیچ گناهی نشوم. بار خدایا مرا از آزرده شدن هر مرد و زن مؤمن و هر مرد و زن مسلمان بازدار

اَللّهُمَّ وَ اَيُّمَا عَبْدٍ نَالَ مِنْنِي مَا حَظَرْتَ عَلَيْهِ وَ اَنْتَ هَكَ مِنْنِي مَا حَجَزْتَ عَلَيْهِ فَمَضَى بِظُلَامَتِي مَيِّتاً أَوْ حَصَلَتْ لِي قَبْلَهُ حَيّاً فَاعْفِرْ لَهُ مَا أَلَمَّ بِهِ مِنْنِي

بار خدایا، هر بنده ای که درباره من مرتکب عملی شده که تو آن را نهی کرده ای، یا در آنچه تو منع فرموده ای پرده حرمت من دریده، و اینکه که حق مرا ضایع کرده در گذشته، یا هنوز زنده است و حقی از من بر گردن اوست، او را در این ستمی که بر من روا داشته و اکنون گریبانگیر اوست بیامرزد،

وَ اعْفُ لَهُ عَمَّا أَدْبَرَ بِهِ عَنِّي وَ لَا تَقِفْهُ عَلَى مَا ارْتَكَبَ فِيَّ وَ لَا تَكْشِفْهُ عَمَّا اكْتَسَبَ بِي

و در حقی که از من تباه کرده عفو نمای. بار خدایا، اگر در حق من خلافتی به جای آورده است، او را سرزنش مکن. اگر به سبب آزار من گناهی بر
اوست، او را رسوا مساز.

وَ اجْعَلْ مَا سَمَحْتُ بِهِ مِنَ الْعَفْوِ عَنْهُمْ وَ تَبَرَّعْتُ بِهِ مِنَ الصَّدَقَةِ عَلَيْهِمْ أَزْكَى صَدَقَاتِ
الْمُتَصَدِّقِينَ وَ أَعْلَى صَلَاتِ الْمُتَقَرِّبِينَ

ای خداوند، این عفو و گذشت مرا و این صدقه ای را که به آنان ارزانی داشته ام پاک ترین صدقه بخشنندگان و برتر از هر صله و عطیه ای قرار ده که
برای تقرب جستن به تو ارزانی شده است.

وَ عَوْضِنِي مِنْ عَفْوِي عَنْهُمْ عَفْوَكَ وَ مِنْ دُعَائِي لَهُمْ رَحْمَتَكَ حَتَّى يَسْعَدَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنَّا
بِفَضْلِكَ وَ يَنْجُو كُلُّ مِنَّا بِمَنَّكَ

آن سان که من از آنان در گذشته ام، تونیز از من در گذر و آن سان که من در حق آنان دعای خیر کرده ام تونیز رحمت خود از من دریغ مدار، تا
هم من و هم ایشان به برکت فضل و احسان تو به سعادت رسیم و رهایی یابیم.

اَللّٰهُمَّ وَ اَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ اَدْرَكَهُ مِنْى دَرَكٌ اَوْ مَسَّهُ مِنْ نَاحِيَّتِي اَذَى اَوْ لَحِقَهُ بِي اَوْ
بِسَبَبِي ظُلْمٌ فُفِّتَهُ بِحَقِّهِ اَوْ سَبَقْتَهُ بِمَظْلَمَتِهِ

بار خدایا، هر بنده ای از بندگانت که از من به او آسیبی رسیده یا از من آزاری دیده یا به سبب من ستمی بر او شده و من حقش را ضایع کرده ام یا
مانع دادخواهی او شده ام،

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اَرْضِهِ عَنِّي مِنْ وَجْدِكَ وَ اَوْفِهِ حَقَّهُ مِنْ عِنْدِكَ

. پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و به بزرگواری و بخشنندگی خویش از من خشنودش گردان و از خزانه کرم حقش ادا فرما

ثُمَّ قِنِي مَا يُوجِبُ لَهُ حُكْمُكَ وَ خَلِّصْنِي مِمَّا يَحْكُمُ بِهِ عَدْلُكَ فَإِنْ قُوَّتِي لَا تَسْتَقِلُّ بِنِقْمَتِكَ وَ
إِنْ طَاقَتِي لَا تَنْهَضُ بِسُخْطِكَ

آنگاه مرا از کیفری که به موجب حکم تو مستوجب آتم در امان آر و از عقوبتی که به مقتضای عدل توست رهایی بخش، زیرا که مرا نیروی تحمل
خشم و انتقام تو نیست و تاب و توان من غضب تو را بر نمی تابد،

فَإِنَّكَ إِنْ تَكَاَفَيْتَ بِالْحَقِّ تَهْلِكُنِي وَ إِلَّا تَغَمَّدَنِي بِرَحْمَتِكَ تُوْبِقُنِي

که اگر به مقتضای استحقاق من جزایم دهی هلاکم ساخته‌ای و اگر جامه رحمت خود بر من نپوشانی تباهم کرده‌ای

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَوْهِبُكَ - یَا اِلٰهَی - مَا لَا یُنْقِصُكَ بَذْلُهُ وَ اَسْتَحْمِلُكَ مَا لَا یَبْهَظُكَ حَمْلُهُ

ای خداوند من، از تو چیزی را می طلبم که عطای آن از تو هیچ نکاهد و برگرفتن باری را در خواست می کنم که بر تو گران نمی آید

اَسْتَوْهِبُكَ - یَا اِلٰهَی - نَفْسِیْ اَلَّتِیْ لَمْ تَخْلُقْهَا لِتَمْتَنِعَ بِهَا مِنْ سُوءٍ اَوْ لِتَطْرُقَ بِهَا اِلَیْ نَفْعٍ

از تو می طلبم بخشایش نفسم را، نفسی که او را نیافریدی تا از خود، زبانی را دور سازی یا به سودی دست یابی،

وَ لَکِنْ اَنْشَأَتْهَا اِثْبَاتًا لِّقُدْرَتِکَ عَلَیْ مِثْلِهَا وَ اَحْتِجَاجًا بِهَا عَلَیْ شَکْلِهَا

بلکه او را آفریده‌ای تا قدرت خویش در آفرینش چنان چیزها به اثبات رسانی و آن را دلیل توانایی خود بر خلقت همانندان آن قرار دهی

وَ اَسْتَحْمِلُكَ مِنْ ذُنُوبِیْ مَا قَدْ بَهَظَنِ حَمْلُهُ وَ اَسْتَعِیْنُ بِکَ عَلَیْ مَا قَدْ فَدَحَنِیْ ثَقْلُهُ

بار خدایا، از تو می خواهم که بار گناه من برگیری، که سخت گرانبارم ساخته. از تو در تحمل بار گرانی که از پایم در آورده است یاری می جویم

فَصَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ هَبْ لِنَفْسِیْ عَلَیْ ظُلْمِهَا نَفْسِیْ وَ وَکِّلْ رَحْمَتَکَ بِاَحْتِمَالِ اِصْرِیْ
فَکَمْ قَدْ لَحِقَتْ رَحْمَتُکَ بِالْمُسِیِّئِیْنَ وَ کَمْ قَدْ شَمِلَ عَفْوُکَ الظَّالِمِیْنَ

پس بر محمد و خاندان او درود بفرست و مرا که بر خود ستم کرده‌ام عفو کن و رحمت خود بر گمار تا سبکبارم سازد. چه بسا رحمت تو گنهکاران را رسد و چه بسا ستمکاران که مشمول عفو تو گردند

فَصَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِیْ اُسْوَةً مَنْ قَدْ اَنْهَضَتْهُ بِتَجَاوُزِکَ عَنْ مَصَارِعِ الْخَاطِئِیْنَ

پس بر محمد و خاندان او درود بفرست و مرا سر دسته کسانی قرار ده که از گناهانشان گذشته‌ای و از گودالی که خطاکاران در آن سرنگون شوند

بیرون آورده‌ای

وَ خَلَّصَتْهُ بِتَوْفِیقِکَ مِنْ وَرَطَاتِ الْمُجْرِمِیْنَ فَاصْبَحْ طَلِیقَ عَفْوِکَ مِنْ اِسَارِ سُخْطِکَ وَ عَتِیقَ
صُنْعِکَ مِنْ وَثَاقِ عَدْلِکَ

و به توفیق خود از ورطه هلاکت مجرمان خلاصی داده‌ای، تا آزاد کرده عفو تو از بند اسارت سخط تو گشتند و رهایی یافته احسان تو از زندان

عدالت تو شدند

إِنَّكَ إِنْ تَفْعَلْ ذَلِكَ - يَا إِلَهِي - تَفْعَلُهُ بِمَنْ لَا يَجْحَدُ اسْتِحْقَاقَ عِقُوبَتِكَ وَلَا يُبْرِئُ نَفْسَهُ مِنْ
اسْتِجَابِ نَقِمَتِكَ

ای خدای من، اگر با من چنین کنی، این لطف و رحمت در حق کسی کرده ای که خود منکر آن نیست که مستحق عقوبت توست، و خویشتن مبرا
نمی داند که سزاوار خشم توست.

تَفْعَلْ ذَلِكَ - يَا إِلَهِي - بِمَنْ خَوْفُهُ مِنْكَ أَكْثَرُ مِنْ طَمَعِهِ فِيكَ وَبِمَنْ يَأْسُهُ مِنَ النَّجَاةِ أَوْ كَدُ
مِنْ رَجَائِهِ لِلْخَلَاصِ

ای خدای من، اگر با من چنین کنی، این لطف و رحمت در حق کسی است که بيمش از تو از آزمندیش در رحمت تو بیش است و نومیدش از
رهایی، استوارتر از امیدش به رهایی است.

لَا أَنْ يَكُونَ يَأْسُهُ قَنُوطاً أَوْ أَنْ يَكُونَ طَمَعُهُ اغْتِرَاراً بَلْ لِقَلَّةِ حَسَنَاتِهِ بَيْنَ سَيِّئَاتِهِ وَضَعْفِ
حُجَجِهِ فِي جَمِيعِ تَبَعَاتِهِ

نه چنان است که نومیدیش، نومیدی از رحمت تو باشد، یا امیدش از آن روست که می خواهد خود را به رحمت تو بفزاید، بلکه به سبب قلت
حسنات اوست در برابر کثرت سیئاتش و ضعف حجت اوست در دادگاه داوری تو.

فَأَمَّا أَنْتَ - يَا إِلَهِي - فَأَهْلٌ أَنْ لَا يَغْتَرَّ بِكَ الصَّادِقُونَ وَلَا يَيَّأَسَ مِنْكَ الْمُجْرِمُونَ

اما تو ای خدای من، شایسته ای که صدیقان به رحمت تو مغرور نشوند و مجرمان از رحمت تو نومید نگردند،

لَأَنَّكَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يَمْنَعُ أَحَدًا فَضْلَهُ وَلَا يَسْتَقْصِي مِنْ أَحَدٍ حَقَّهُ

. که تو آن پروردگار بزرگ هستی که فضل خود از کسی باز نداری و در گرفتن حق خود از دیگران سخت نگیری.

تَعَالَى ذِكْرُكَ عَنِ الْمَذْكُورِينَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ عَنِ الْمُنْسُوبِينَ وَفَشَتْ نِعْمَتُكَ فِي
جَمِيعِ الْمَخْلُوقِينَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

. یاد تو از هر چه در یاد آید، برتر است و نام تو مقدس تر از آن است که مردمان بر خود نهند. نعمت تو در میان همه آفریدگانت پراکنده است.